

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О
САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у борби против тероризма, потписан у Београду, дана 18. јуна 2020. године, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**Споразум
између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације
о сарадњи у борби против тероризма**

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације (у даљем тексту: стране),

узимајући у обзир циљеве и принципе међународних уговора о борби против тероризма, резолуције Генералне скупштине Организације уједињених нација и Савета безбедности Организације уједињених нација и њених специјализованих агенција,

имајући у виду важеће међународне уговоре држава страна у области кривичних судских поступака и борбе против криминала,

изражавајући забринутост због пораста терористичких претњи, осуђујући све врсте терористичких активности, без изузетка, свесне да тероризам представља претњу међународном миру и безбедности, унапређењу пријатељских односа између држава, као и остваривању основних људских права и слобода,

узимајући у обзир везе између свих облика транснационалног организованог криминала, пре свега, између тероризма и кривичних дела везаних за легализацију (прање) прихода стечених нелегалним путем и финансирања тероризма, незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци, њихових прекурсора и њиховог кријумчарења,

имајући у виду међународне обавезе њихових држава и поступајући у складу са својим националним законодавством,

руководећи се настојањем да допринесу даљем унапређењу билатералне сарадње у борби против тероризма,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Предмет сарадње

Стране, уз поштовање законодавства и међународних обавеза својих држава, преко надлежних органа сарађују у области борбе против тероризма и финансирања тероризма у складу са одредбама овог споразума, као и других билатералних и мултилатералних уговора чије су учеснице државе страна.

Овај споразум не задире у питања пружања узајамне правне помоћи у кривичним стварима и изручења лица ради кривичног гоњења или извршења пресуде, као и предаје лица, осуђеног на казну затвора ради издржавања казне.

Члан 2.

Надлежни и координациони органи

1. Органи страна надлежни за реализацију овог споразума су:

а) од стране Републике Србије:

- Министарство унутрашњих послова Републике Србије,
- Безбедносно-информативна агенција,
- Министарство одбране Републике Србије,
- Републичко јавно тужилаштво,
- Тужилаштво за организовани криминал,

- Министарство финансија - Управа за спречавање прања новца;

б) од стране Руске Федерације:

- Федерална служба безбедности Руске Федерације,
- Министарство унутрашњих послова Руске Федерације,
- Генерално тужилаштво Руске Федерације,
- Истражни комитет Руске Федерације,
- Федерална служба за финансијски мониторинг,
- Федерална служба снага националне гарде Руске Федерације.

2. Свака од страна обавештава другу страну дипломатским путем о изменама списка надлежних органа одговорних за реализацију овог споразума.

3. Координациони органи страна за реализацију овог споразума су Министарство спољних послова Републике Србије и Министарство иностраних послова Руске Федерације који, према потреби и на основу међусобне сагласности, одржавају консултације ради повећања ефикасности горе поменуте сарадње која ће се остваривати путем директних контаката и договора између надлежних органа сваке стране.

Члан 3.

Облици сарадње

Стране, ради обезбеђења сарадње у области борбе против тероризма, у складу са законодавством њихових држава:

размењују информације о терористичким групама, њиховим вођама и члановима, као и њиховим активностима и уобичајеном поступању;

размењују информације о финансијским средствима терористичких група и терористичких организација и начинима финансирања лица, група, организација и покрета чије се активности могу квалификовати као тероризам;

размењују информације о врстама оружја, муниције и експлозивних средстава које користе терористичке групе;

стављају једна другој на располагање податке или информације које поседују, а који могу омогућити да се спречи чињење терористичких напада на њиховој територији или против њихових држављана;

стављају једна другој на располагање оперативне податке који могу омогућити хапшење једног или више лица за које постоји сумња да су извршили терористички напад или да пружају подршку терористичким активностима које подривају њихове интересе, као и лица оптужених за терористичке активности;

стављају једна другој на располагање оперативне податке о незаконитом промету оружја, муниције, експлозивних и отровних супстанци и радиоактивних материјала који се могу искористити или су коришћени за извршење терористичких напада;

сарађују у области стручног усавршавања и обуке путем размене стручњака, одржавања посета и тренинга у циљу едукације;

размењују информације о наставним плановима и програмима образовних установа у којима се обучавају кадрови за правозаштитне органе,

размењују информационо-аналитичке материјале везане за борбу против тероризма, укључујући процену претње од тероризма на регионалном и глобалном нивоу;

међусобно сарађују у подизању нивоа безбедности у области транспорта између држава страна и, у том циљу, предузимају мере за размену одговарајућих информација и (или) искуства између надлежних органа;

предузимају координиране мере безбедности приликом остваривања контаката на државном и владином нивоу, као и приликом одржавања међународних спортских и других јавних манифестација.

Стране могу сарађивати и кроз друге облике који су у складу са циљевима овог споразума.

Члан 4.

Захтеви за пружање помоћи

1. Сарадња у оквиру овог споразума остварује се на основу захтева за пружање помоћи (у даљем тексту: захтев) једног од надлежних органа или на иницијативу надлежног органа који претпоставља да би таква помоћ била од интереса за други надлежни орган.

2. Форма захтева:

а) захтев се сачињава у писаном облику на српском или руском језику, ако се надлежни органи држава страна другачије не договоре, и упућује у писаном облику, укључујући и уз коришћење техничких средстава за пренос података;

б) ако је захтев упућен уз коришћење техничких средстава за пренос података, као и у случају настанка сумње у аутентичност примљеног захтева, замољени надлежни орган може затражити потврду од надлежног органа молиоца у писаном облику.

3. Захтев садржи следеће информације:

а) назив надлежног органа молиоца, назив замољеног надлежног органа;

б) сврху, образложење захтева и излагање суштине предмета;

в) опис садржаја затражене помоћи;

г) све остале информације које могу бити од користи за адекватно испуњавање захтева.

Члан 5.

Испуњавање захтева

1. Замољени надлежни орган предузима све неопходне мере ради обезбеђења брзог и што потпунијег испуњавања захтева. Надлежни орган молилац се без одлагања обавештава о околностима које спречавају испуњавање захтева или у знатној мери одлажу његово испуњавање.

2. Замољени надлежни орган може затражити додатне информације неопходне за испуњавање захтева.

3. Замољени надлежни орган може одложити испуњавање захтева или одредити посебне услове за његово испуњавање.

Замољени надлежни орган ће на захтев надлежног органа молиоца предузимати све неопходне мере ради обезбеђења тајности чињенице пријема захтева, садржаја захтева и примљених информација неопходних за испуњавање захтева, као и чињенице пружања помоћи.

Ако испуњавање захтева није могуће у условима очувања тајности, замољени надлежни орган о томе обавештава надлежни орган молиоца који доноси одлуку о томе да ли би у таквим условима требало испуњавати захтев.

Ако испуњавање захтева није у надлежности замољеног надлежног органа, он га без одлагања предаје одговарајућем надлежном органу његове државе и о томе обавештава надлежни орган молиоца.

Замољени надлежни орган у најкраћем могућем року обавештава надлежни орган молиоца о резултатима испуњавања захтева.

Члан 6.

Одбијање испуњавања захтева

Замољени надлежни орган одбија, у потпуности или делимично, испуњавање захтева који је примљен у складу са овим споразумом ако сматра да његово испуњавање може нанети штету суверенитету, безбедности, јавном поретку или другим националним интересима или да је оно у супротности са законодавством или међународним обавезама државе замољеног надлежног органа.

У свим случајевима замољени надлежни орган ће без одлагања обавестити надлежни орган молиоца о разлозима одбијања испуњавања захтева.

Члан 7.

Ограничења коришћења примљених података и докумената

1. Сваки надлежни орган обезбеђује тајност података и докумената примљених од другог надлежног органа. Степен тајности таквих података и докумената одређује надлежни орган који их предаје.

На податке примљене на основу овог споразума се односи режим заштите предвиђен законодавством државе стране примаоца у односу на сличне податке из националних извора.

2. Подаци и документа које је орган молилац примио не могу бити предати трећој страни без писане сагласности замољеног надлежног органа који предаје податке и документа, и не могу се, без писане сагласности надлежног органа извршиоца, користити у било коју другу сврху осим оне у вези с којом је захтев упућен.

3. Стране, руководећи се законодавством и међународним обавезама сваке од држава страна, предузимају неопходне организационо-техничке мере усмерене ка заштити података примљених на основу овог споразума, од случајног или незаконитог уништавања, измене, откривања, као и било којег другог неовлашћеног коришћења.

4. Заштита и предаја тајних података на основу овог споразума обавља се у складу са Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података од 16. октобра 2014. године.

Члан 8.

Заштита података о личности

Надлежни органи страна у складу са овим споразумом један другом достављају податке о личности уз поштовање законодавства држава страна, као и услова које је утврдио надлежни орган који предаје податке о личности, и следећих принципа који се примењују како приликом аутоматизоване, тако и приликом неаутоматизоване обраде података о личности:

1) надлежни орган стране који прима податке о личности може их користити искључиво у сврху коју је одредио надлежни орган друге стране који предаје те податке;

2) на молбу надлежног органа који предаје податке о личности, надлежни орган који прима те податке доставља информације о њиховом коришћењу и добијеним резултатима;

3) надлежни орган који предаје податке о личности гарантује њихову тачност и ажурираност. Ако су достављени подаци нетачни или не подлежу предаји, или ако се подаци које је надлежни орган на прописан начин доставио морају касније уништити у складу с националним законодавством стране, надлежни орган који је примио такве податке мора бити без одлагања обавештен о томе како би уништио податке или сам унео у њих неопходне исправке у складу с подставом 4) овог члана;

4) достављени подаци о личности подлежу уништавању или уношењу исправки ако:

буде утврђено да су достављени подаци нетачни,

надлежни орган који је предао такве податке обавести о томе да су подаци припремљени или достављени уз кршење законодавства његове државе,

подаци о личности више неће бити потребни за постизање сврхе у вези с којом су достављени, осим у случајевима ако постоји посебна дозвола надлежног органа који је предао те податке за њихово коришћење у друге сврхе;

5) ако надлежни орган једне стране који је примио податке о личности има основа за сумњу да су достављени подаци нетачни или подлежу уништењу, он без одлагања о томе обавештава надлежни орган друге стране који је предао податке о личности;

6) надлежни орган који је примио податке о личности мора им обезбедити ефикасну заштиту од недозвољеног приступа њима, уношења у њих измена и њиховог дистрибуирања;

7) надлежни орган стране који предаје податке о личности и надлежни орган друге стране који прима такве податке дужни су да воде евиденцију предаје и пријема података и израде у ту сврху одговарајући записник;

8) лица чији се подаци о личности достављају на основу овог споразума имају право да у складу с националним законодавством стране која шаље те податке о личности буду обавештени о томе да су подаци о њима предати на основу овог споразума. Ако лице чији су подаци о личности достављени на основу овог споразума поднесе захтев да му се одобри приступ тим подацима, надлежни орган који располаже таквим подацима пре доношења одговарајуће одлуке по примљеном захтеву обавезан је да затражи мишљење надлежног органа који је те податке примио.

Члан 9.

Трошкови

Стране саме сnose трошкове који могу настајати током њиховог спровођења овог споразума, осим договорених случајева.

Члан 10.**Решавање спорова**

Сви спорови између страна у вези с тумачењем или применом овог споразума решаваће се путем консултација и преговора између надлежних органа страна.

Члан 11.**Измене и допуне**

Овај споразум може бити измењен и допуњен на основу узајамне писане сагласности страна. Измене и допуне ступају на снагу у складу са одредбама овог споразума које се односе на његово ступање на снагу.

Члан 12.**Однос према другим међународним уговорима**

Овај споразум не задире у права и обавезе страна које произилазе из међународних уговора чије су оне учеснице, под условом да се у наведеним уговорима не предвиђају изузећа у погледу одредаба овог споразума које се односе на размену података и чување тајности.

Члан 13.**Завршне одредбе**

Овај споразум ступа на снагу на дан пријема последњег писаног обавештења дипломатским путем којим стране обавештавају једна другу о испуњењу унутрашњих државних процедура неопходних за ступање Споразума на снагу.

Овај споразум закључује се на неодређено време.

Свака од страна може обуставити важење овог споразума упућивањем писаног обавештења дипломатским путем.

Овај споразум престаје да важи након истека шест месеци од дана пријема таквог обавештења.

Обавезе страна у вези са заштитом података предатих на основу овог споразума остају на снази након престанка његовог важења.

Сачињено у Београду, 18. јуна 2020. године, у два примерка сваки на српском и руском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

За Владу**Републике Србије****др Небојша Стефановић, с.р.****министар унутрашњих послова****За Владу****Руске Федерације****Сергеј Лавров, с.р.****потпредседник Владе и
министар спољних послова**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.